

at lærebøgerne i den daglige undervisning bliver suppleret med andet materiale, f.eks. parti-programmer, indlæg fra politikere i dagspressen om konkrete politiske spørgsmål og på det seneste også i vidt omfang materiale fra partiernes web-sider på internettet. Derved sikres det, at eleverne får en alsidig og solid baggrund for selvstændigt at tage stilling til politiske emner.

Det fremgår af bekendtgørelserne for samfundsfag i gymnasiet og hf, at kendskab til det danske politiske system, herunder politiske beslutningsprocesser, politiske partier og ideologier, er en obligatorisk del af samfundsfagsundervisningen. Gymnasieafdelingens fagkonsulent i samfundsfag har over for mig oplyst, at det af indberetningerne om læsepensum fremgår, at undervisningen i politik i høj grad lever op til kravene om alsidighed i valg af undervisningsmaterialer.

Hvad angår den konkrete bog, Gregers Friisberg's »Politik« (Columbus, 1996) må man fastholde dansk skolebogstradition, nemlig at ansvaret for indholdet udelukkende ligger hos forfatter og forlag. Jeg er overbevist om, at lærere, der vælger at benytte denne bog, vil være opmærksomme på – lige som ved valg af enhver anden lærebog til samfundsfag – at undervisningen ifølge bekendtgørelsen skal lære eleverne at »afdække forudsætninger for egne og andres synspunkter og handlinger og gøre rede for, hvilke værdiopfattelser der ligger til grund.« Derfor vil en fremstilling af f.eks. et politisk partis synspunkter aldrig stå alene, og det er en del af undervisningen i faget, at eleverne lærer at forholde sig kritisk til det materiale, der anvendes – både lærebøgerne og det øvrige materiale. Fagkonsulenten er ved gennemgangen af læsepena naturligvis opmærksom på, om netop disse afgørende forudsætninger for undervisningens alsidighed har været til stede.

Jeg har derfor alt i alt ingen grund til at tvivle på, at undervisningen i samfundsfag i gymnasiet og hf lever op til de retningslinjer, der er anført i bekendtgørelserne.

Spm. nr. S 633

Til sundhedsministeren (17/6 98) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvilke tanker har ministeren gjort sig i forhold til den tilbagevendende diskussion om, hvor berusede skal sove deres brandert ud?«

Begrundelse

Med jævne mellemrum gentager debatten sig om, hvor berusede skal sove deres brandert ud, om det skal være i detentionen hos politiet eller på hospitalet.

Spørgeren er særligt interesseret i fordele og ulemper ved de to muligheder, samt om ministeren har haft et udvalg til at se på spørgsmålet.

Svar (6/7 98)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Overlæge Finn Hardt har i Ugeskrift for Læger den 8. juni 1998 offentliggjort en spørgeskemaundersøgelse om afrusning i hospitalsregi kontra detentionsafrusning. Konklusionen på undersøgelsen er, at hospitalsafrusning er mere egnet end detentionsanbringelse til at motivere patienter med alkoholproblemer til at gå i gang med behandling for deres alkoholproblemer. Endvidere viser undersøgelsen, at detentionsanbragte ikke får vejledning om mulighederne for alkoholbehandling, som det er foreskrevet i Rigspolitechefens kundgørelse om detentionsanbringelse af spirituspåvirkede personer. Afrusning bør derfor i følge Finn Hardt, for ikke-kriminelles vedkommende, foregå i hospitalsregi.

Ud fra en ideel betragtning kan man som overlæge Finn Hardt hævde, at afrusning så vidt muligt bør finde sted i sundhedsvæsenets regi og ikke i politiets.

Finn Hardts undersøgelse baserer sig imidlertid på talmateriale, som efter min opfattelse ikke entydigt påviser, at alle, som afruses enten på sygehus eller i detentionen, har behov for at modtage behandling for alkoholmisbrug. Det er således kun en mindre del af de detentionsanbragte i undersøgelsesmateriale, der er afhængige af alkohol og har væsentlige sociale problemer.